

Pártnapok Szegeden

A héten a következő pártnapokat rendezik Szegeden.

Január 24-én, hétfőn délután fél 3 órakor az Ady Endre főiskolai tanteremben Szabó Árpád, fél 3 órakor a Vas- és Fémműipari Ktsz.-ben Kun Szabó József tart pártnapot.

Január 25-én, kedden délután a Csongrád és Bács megyei Téglaiipari Vállalatnál Csádon Gyula, 3 órakor az AGROKER-nél Széll Ferencné, a BUDALAKK-nál 2 órakor Sántha László, 4 órakor a Shell-szerviznél Komáromi Ferencné a pártnapi előadó.

Január 26-án, szerdán az Építőipari Szállítási Vállalatnál délután 4 órakor Szőke László tart pártnapot.

Január 27-én, csütörtökön délután fél 5 órakor a Háman Kató Általános Iskolában Alföldi Jánosné, 3 órakor a Városgazdálkodási Vállalatnál Bánfi József, a Szegedi Nyomdában 3 órakor Kókai Gyula, a petőfitelepi L. sz. pártalapszervezetben 6 órakor Kotlár József, délután 3 órakor a Dery Miksa Gépipari Technikumban Zöldi Kovács Lajos tart pártnapot.

Január 28-án, pénteken délután 4 órakor a vendéglátó vállalatnál Szabó József tart tájékoztatót időszaki gazdasági kérdésekről.

Megkétszereződik a növényvédőszer-gyártás

Elkészült az iparág fejlesztésének tudományos programja

A Nehézipari Minisztérium megbízásából kutatókból és ipari szakemberekből álló munkabizottság elkészítette a növényvédőszer-gyártás kutatási és fejlesztési célprogramját. E program alapján a minisztérium vállalta a kutatási és fejlesztési tevékenység országos koordinálását, a termelés és a beruházás koordinálásával pedig a Magyar Vegyipari Egyesülést bízta meg. A nagyszabású koncepció kidolgozását az tette szükségessé, hogy

Magyarországon indokolatlanul magas az import növényvédőszer felhasználása.

A szükségleteknek csupán 40 százalékat fedezik hazai gyártásból, ahhoz is zömmel import hatóanyagot használnak fel. Az iparág viszonylagos lemaradása részben a koordinálás, a célszerű fejlesztő tevékenység eddigi hiányából eredt.

A fejlesztő és kutatómunka szellemi bázisával a program a Nehézipari Kutató Intézetet és a gyógyszer-gyártó kutató laboratóriumait jelölte meg. Ahhoz, hogy ennek a nagyszabású

munkának eleget tudjanak tenni,

bővítik a Nehézipari Kutató Intézet biológiai és toxikológiai részlegeit,

a gyógyszergyárakban pedig a kutatókapacitás egy részét erre a célra csoportosítják. A tudományos munkával elsősorban olyan korszerű, biológiai hatású anyagokat állítanak majd elő, amelyek az emberre hatástalanok, de a rovarok légzését, táplálkozását és szaporodását gátolják. Foglalkoznak olyan anyagok előállításával is, amelyek a növényvédelem mellett a növényevők fejlődését is szolgálják.

Megállapították, hogy a hazai növényvédőszer-ipar termelését

1975-ig kétszeresére kell emelni,

s ezzel a felhasználás 60 százalékat a hazai termelés adja.

A nagyszabású kutatási és fejlesztési program megvalósítását támogatja az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság és a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium. (MTI)

Én bejárok, te bejárász

Én bejárok, te bejárász, ő bejár. A szakmunkástanulók igazsággal folytathatják így is a ragozást: mi bejárunk. Reggel, délen és este, mikor a diákseregek elindulnak — Szegedre, be és Szegedről ki — nagyon sokan kelnek útra közülük is, hogy iskolába, tanmühelybe, gyárba, szövetkezetbe, illetve ezekből hazajussanak.

Útrakernek — s emiatt rendszerint korán kelnek. Haza, tanulni is később jutnak, mint helybeli, vagy a kollégiumi bentlakással rendelkező társaik. A másik gond: idejük egy része elvesz vonatra, buszra való várakozásban, pályaudvari ácsorgásban, utcai „lógásban”, csellengésben.

BICIKLIVEL A BUSZHOZ

A 624. Ipari Szakmunkásképző Intézet tanulóinak negyven százaléka bejáró. Salamon István igazgatóhelyettes mondja ezt az adatot. A 600-as intézet diákokthoz, illetve a DELÉP munkásszállójában, valamint az Ifjú Gárdában vannak bentlakók: 89-en. A többiek, mintegy 550 ipari tanuló, ingáznak — a nagyok módjára — város és város, város és falu között.

Laczi Ildikó a női szabad szakmához érzett kedvet; most másodéves, a Szegedi Szabó Szövetkezetben tanulja a mesterség titkait. Szereti is. Számára a bejárás — Tiszaszigetről hozza-vissza a busz — tulajdonképpen

nem nagy ügy, hisz olyan kicsi ez a távolság. Nyolcra, az első órára a fél 7-kor induló busszal ér be legbiztosabban. A baj ott van, hogy a szövetkezetben délután kettőtől este 9 óráig tart a gyakorlati foglalkozás, neki viszont 8 óra 40-kor indul az autóbussza.

— Ha nem akarok nagyon későre maradni, negyed 9-kor el kell jönnöm. El is jöhettek, viszont az ilyen háromnegyedórát be kell pótolni.

— Mikor, hogyan?

— Kedden, mikor délelőttös vagyok az iskolában, délután is bentmaradok, hogy ledolgozzam a kiesést — mondja a rövid hajú kislány.

Maxinadrágos, magas, mosolygós tanuló, Kálmán Mária, Ildikó osztálytársa. Ő is a szabad szövetkezetnél tanulja a szakmát. Csak hogy 3 Zombórról jár be. Neki — 4 kilométerre laknak a buszmegállótól — kerékpárral van „csatlakozása” a járműhöz. „Retúr” — ott hagyja egy ismerős családnál, aztán visszajövet be-megy érte.

Van úgy, hogy este negyed tizenkettő tájt lép be az ismerős portára a biciklivel. Hogy mikor?

— Csütörtökön, pénteken, szombaton, amikor délutánosak vagyunk az üzemben. Kilenckor végezték, de csak fél 11-kor van autóbusszom.

Idejét a Marx téri pályaudvaron, a városban tölti ilyenkor. — Vannak ott más diákok is. Tanulni persze nem lehet, akkora a zsúfoltság. Éjszaka hazakerékpározni? Megszoktam már. Másnap viszont jólesik tovább aludni.

Kettes, hármas osztályzatok mindkettőjükénél.

SZINTÉN AZ „ÁLOMJÁRAT-TAL”

Nehéz megítélni, mekkora gondot okoz ezeknek a gyerekeknek a bejárás időre. Nehéz, mert elég könnyen veszik, szíval sem panaszkodnak. Pintér Gyöngyi Üllésről szintén természetesnek veszi a dolgot. Őt is a szabad szövetkezeti délutánosság érinti; munkába jönni kettőre, 9 óráig munkálkodni a tanmühelyben s fél 11-ig várakozni a hazaindulásra.

— Nyolchúszkor is mehetnek — magyarázza a hosszúszűhajú, nyúlánk leány. — Dehát azt utólag, iskolai napon csak le kell dolgozni. Talán nem is lehetne, mert délelőtt — mikor a felnőttek vannak bent — nem jutna szabad gép.

— Elsős koromtól így csinálom, s valószínű, hogy jövőre is.

— Nem lesz kész az üzemház? — kérdez közbe Salamon István, majd magya-

rázólag teszi hozzá: az elnöknő ugyanis tavaly megígérte, hogy ha elkészül az üzemházuk, délelőtt lesz a tanmühelyi oktatás.

A mostani, a Francia utcai munkahely ugyanis csak félig tanmühely. Délelőtt a felnőttek, s délután birtokolhatják csak a gyerekek.

Negyvenöt perces út, negyed 12-re otthon van Gyöngyi is.

— Most már bent lakunk a faluban.

— Mit lehet csinálni városban?

— Legjobb esetben olvasni. Hidegben különösen rossz, mindenki bevonul a váróba.

ENGEDELY ÉS KLUBSZOBA

Két másköi harmadéves is beszélgetek: nekik jó, az ottani cipész ktsz.-be járnak a hét öt napján. Csak egy napra, iskolába jönnek Szegedre, de olyankor is délen „Késési engedéllyel”, este pedig hamarabb elengedik őket tanáraik, hogy időben juthassanak haza.

— Le kell-e „dolgozni” ezt az időt az iskolában is? — kérdelem. Nevette mondják, hogy nem.

Nos, én úgy érzem, hasonlóképp meg lehetne oldani a szabad szövetkezet néhány bejáró tanulójának gondjait is.

A bejárásnak persze más árnyoldalai is akadnak. Szőke, helyes arcú kislány ül az intézet klubhelyiségében. Az érkezés és tanítás közti időt tanulással tölti el. Mint mondja, neki is kilométereket kell megtenni a buszmegállótól — télen, a nagy hidegben-hóban gyalog, máskor biciklivel. Az iskolai utolsó óráról őt is elengedik, így a 19 óra 45 perckor induló busz viheti haza.

Utóbb azt is megtudom róla, hogy bizony iskolakezdés volt a rovásnál tavaly. Aztán a szülőikkel való beszélgetés rendbe hozta a dolgot.

— Némelyik tanuló addig jár az iskola „mellé”, míg végül már nem is tudja pótolni a mulasztást, lemorzsolódik — hallom a pedagógusi gondot. Egyébként sokat jelent a klubszoba létrehozása; a mostani tanévben — a nagy teremszűk ellenére is — megadták ezt a lehetőséget a 624-esbe járó fiataloknak. Itt eltölthetik — s tanulva, hasznosan — az „üresjáratú” órákat.

Mint a fentiekben kiteszik — noha a fiatalok, éppen fiatalaságuk miatt — nem érzik különösebben nehéznek, érdemes és szükséges többlet törődni a bejáró ipari tanulókkal — a holnap szakmunkásaival.

Sima Mihály

Fontos vizsgálatok a Legfőbb Ügyészség idei programjában

A Legfőbb Ügyészség a törvényesség érvényesítésével kapcsolatban jelentős kérdésekben végez széles körű vizsgálatot 1972. első felében.

Valamennyi főügyészség megvizsgálja a gyermekkorú bűnelkövetőkkel szemben alkalmazott gyámhatósági intézkedések törvényességét.

Összegezni kívánják, hogyan alakultak a gyermekkorúak büntetési bűncselekmény-kategóriáiként, milyen módon követték el azokat, s az elkövetők hogyan oszlanak meg életkor szerint. Vizsgálják azt is, hogy a gyámhatóság milyen védő-óvintézkedéseket tett: hány gyermekkorú részére rendelt ki pártfogót, meggyőződött-e arról, hogy az általa tett intézkedések eredményre vezettek-e, s mennyiben voltak alkalmasak a visszaesők számának csökkentésére.

Jelentős helyet foglal el a közlekedési szabálysértések törvényességének vizsgálata. A fővárosi és 12 megyei főügyészség a szabálysértési ügyek közül azokat vizsgálja, amelyek nem valamely megtörtént balesettel — összeütközés, koccanás, elütés — kapcsolatos helyszínelés

útján jutottak a hatóságok tudomására, hanem kizárólag a rendőrségi közúti ellenőrzést követő feljelentés alapján. Azt is elemzik, hogy a közlekedési szabálysértések miatti feljelentések mennyiben segítik elő a balesetek megelőzését, s a forgalmi ellenőrzések alkalmasságát a közlekedési fegyelem megjavítására.

Széles körű vizsgálat foglalkozik azzal is, hogy az állami gazdaságok területén a jogerős munkajogi intézkedések, s a munkaügyi döntőbizottságok eljárása és határozatai megfelelnek-e a törvényesség követelményeinek. Különös figyelemmel vizsgálják, hogy

betartják-e a rendelkezéseket a munkaviszony megszüntetésénél és a munkaszerződés módosításánál. E vizsgálat feladata annak feltárása is, hogy a gazdaságok által indított fegyelmi eljárások törvényesség-e, s a dolgozó által okozott kárért a felelősségre vonás a jogszabálynak megfelelően történik-e. Jelentős szempont az is, hogy a munkaügyi döntőbizottság, amennyiben az állami gazdaság részéről történt a felmondás, felderít-e a dolgozó közérdekű bejelentése és a felmondás közötti

összefüggést, ha a dolgozó arra hivatkozik: a számára hátrányos munkajogi intézkedés annak következménye, hogy bíralt vagy közérdekű bejelentést tett.

A polgári jog területén érintő tevékenység során az ügyészségek elemzik, hogy az állampolgárok és a gazdálkodó szervezetek milyen természetű — harácsolási célra utaló — jogtalan igényeket érvényesítenek, s

milyen formákban jelentkezik az ügyeskedés, az illetéktelen előnyökre törekvés, a tisztességtelen verseny.

Értékelik azt is, milyen eredménnyel lépnek fel a harácsolás ellen az illetékes szervek. (MTI)

Áprilistől országos mezőgazdasági összeírás

A Miniszttertanács határozata alapján a Központi Statisztikai Hivatal általános mezőgazdasági összeírást szervez. A nagy munkát országsszerte már az idén áprilisban megkezdik, és 1973-ban fejezik be.

A KSH Komárom megyei igazgatóságán máris megkezdődtek az előkészületek. Szervezik a számlálóbiztosokat. Tanácsai dolgozók mellett — a tavaszi szünetben — pedagógusokat is bevonnak a nagy munkába. A megyében a 350 számlálóbiztoson kívül csaknem 100 felülvizsgáló, illetve községi felelős működik majd.

A megye 7 állami gazdaságának és 56 termelőszövetkezetének már eddig is sok adatát ismert. Természetesen a nagyüzemek az összeírás-hoz is maguk szolgáltatják az adatokat. A számlálóbiztosokra mégis sok munka vár. A megyében működő több mint 50 000 háztáji és kisegítő gazdaságról ugyan-is a korábbi állatszámítás adatain kívül csak becslést

adatok állnak rendelkezésre, noha tervezési és sok más szempontból nélkülözhetetlenül fontos tudnunk, milyen szerepük van a termelésben és a forgalmazásban.

Magyarország történetében ez lesz a harmadik általános mezőgazdasági összeírás. Az elsőt még 1895-ben szervezte a Központi Statisztikai Hivatal, a következőre 1935-ben került sor. A mostani jelentőségében lényegesen eltér az előző kettőtől. Nemcsak azért, mert a felszabadulás után alapvető változások átment magyar mezőgazdaságnak ez lesz az első pontos számbavétele, hanem azért is, mert az összeírás része egy nagy nemzetközi munkának. Hazánk ugyanis az ENSZ élelmiszeri és mezőgazdasági szervezete — a FAO — felkérésére csatlakozott ahhoz a nemzetközi összeírás-hoz, amelynek célja a világ élelmiszeri helyzetének javítása.

Vidrák, rókák a Fehértavon

A zajló Tisza, a befagyott tavak vándorútra kényszerítette a vidrákat. A Tisza mentén már nagy számban megfigyelték nemes prémű és halpusztító állatokból a Fehértó halastavában tüntek fel példányok. A nappal nádasokban rejtőző állatokkal lábnyomaik árulták el. Éjszaka jártak a befagyott tavon vágott lélekhez, onnan víz alá merülve zsákmányolták a halakat. Három igen jól fejlett állatot sikerült ártalmatlanná tenni. A nyomokból arra lehet következtetni, hogy még több állat rejtőzik a területen. Az éhség bizonyára a 6 kilométerre levő Tiszáról úzte a Fehértóra a vidrákat, ahol a telelő halakból bőségesen zsákmányolhattak.

A közel 15 centiméteres jég réteg lehetővé tette a sasos-nádas szigetek égetését. A lángtenger a behúzódtott rókákat perzselte ki a járhatatlan sűrűsügből. A jéggé mevedett Fehértóról a vízmadarak eltűntek.

B. P.